

ZPRAVODAJ Štěpánovska

Číslo 1 – únor 2022 • Ročník 24

Vydává město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu

Sever Trhového Štěpánova v pozadí se zasněženým kopcem Paseka (516 m); foto Aleš Kamarýt

Z nebeských duchů jeden po druhém vylétávají bílé pozdravy, aby ve své soudržnosti pokryly přistávací plochy a uzamkly je tak na dobu, nezbytně nutnou pro jejich každoroční údržbu. Nastal únor. Čas, kdy zem odpočívá a nabírá síly. Než zvedne oponu před dalším dechberoucím představením, plným vůní a barev, je i pro nás ta správná chvíle se dobře připravit. Není potřeba stát frontu na vstupenky v předprodeji, ani bezradně přemýšlet u otevřených skříní nad vhodným oblečením, účastníky budeme stejně všichni bez ohledu a bez nezbytností. Pojdme tedy jen postát, v klidu vnímat prostou krásu příprav samotných a těšit se z přítomnosti.

„Své sny vsaď do rulety lidského bytí, jsou tvoje a prodat se nedají, v pavučině chtění se nezachytí, na tvé kroky čekají.“

Václav Mach

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

srdečně Vás všechny zdravím v novém roce 2022. Mezinárodní situace je znepokojující zvláště s vyvíjejícím se napětím na východním území Evropy. Situace v našem státě je stále sešněrovaná nařízeními ohledně nákazy onemocněním covid. Věřím, že zdravý rozum zvítězí a všechno se dostane tam, kam má.

Sbohem lokálko

V sobotu 11. 12. 2021 jsme se rozloučili se slzami v očích a za doprovodu tónů naší státní hymny s posledním osobním vlakem Českých drah odjíždějícím z našeho nádraží. Veškeré úsilí a práce mnoha generací po dobu 120 let byla zmařena „borcem na dopravu“ v našem kraji. **Neomluvitelné!**

Kolem tří set občanů, kteří se přišli rozloučit s posledním osobním vlakem; foto Vít Švajcr

Loučili se zástupci města, občané i zaměstnanci dráhy z Trhového Štěpánova; foto Vít Švajcr

Se slzami v očích při státní hymně se lidé loučili s odjíždějícím vlakem; foto Vít Švajgr

Státní hymna a vzdalující se vlak umocnily tuto smutnou atmosféru; foto Vít Švajgr

Smutný výpravčí si nikdy nepomyslel, že bude u likvidace vlakové dopravy z Trhového Štěpánova. Ví, komu za to poděkovat. foto Vít Švajcar

Jedeme do Trhového Štěpánova – naděje svítá

Ohlásil se soukromý dopravce z Tábora, který by osobní vlakovou dopravu chtěl provozovat. Přijel dne 29. 12. 2021 ze Suchdola nad Lužnicí do Trhového Štěpánova. Dva vagony vlaku byly obsazeny do posledního místa. Po společném jednání dopravce předložil jízdní řád a finanční nabídku. V přátelském jednání nám svítla naděje na opětovný provoz.

Naděje svítá, soukromý dopravce firmy RC Railway Capital přijíždí do Trhového Štěpánova; foto archiv města

Změna jízdního řádu autobusů od 1. 4. 2022

Na základě nového jízdního řádu platného od 1. 4. 2022 a výzvy IDSK ohledně integrace veřejné dopravy v oblasti Vlašimska a Posázaví sdělujeme následující:

Město Trhový Štěpánov zásadně nesouhlasí s navrženým řešením dotýkajícím se dopravy v Trhovém Štěpánově a jeho okolí, a to hned z několika níže uvedených důvodů, vybírám jen několik důvodů z obsáhlého sdělení.

V neposlední řadě je nutno zmínit, že díky rozhodnutí Rady Středočeského kraje došlo k úsporným opatřením na železnici pro trať 222 Benešov – Trhový Štěpánov, kdy absenci železniční dopravy měla vykrývat autobusová doprava. Ovšem trasa této nové linky jednoznačně nevede všemi postiženými obcemi a není tedy korektní označovat tento spoj za náhradu stávající linky 798, jak to na svých stránkách prezentujete.

Nový jízdní řád pro autobusovou dopravu bude platit od 1. 4. 2022; foto archiv města

Alarmující je i to, že rovněž většina spojů ve Vlašimi nenavazuje na železniční dopravu směr Benešov.

Mimo jiné v návrhu jízdního řádu linky 795 jsou vyznačena 4 PID pásma, namísto současných 3 SID. Tato navržená úprava znamená zdražení jízdného, vzhledem k navýšení pásem ze 3. na 4.

Nemůžeme akceptovat narušení povinné školní docházky, ke které by došlo na základě vašeho návrhu a zavedení linky E25 (nově 795) Sedmpaný – Trhový Štěpánov. Příjezd na Náměstí do Trhového Štěpánova v 7:49 hod je nedostačující pro to, aby žáci stihli bezpečně dojít do Základní školy Trhový Štěpánov a zahájit výuku od 08:00 hod. Tento navržený pozdní příjezd naruší začátek vyučování.

Zrušením osobní vlakové dopravy a slibů náhrady autobusovými spoji jsem dospěl ke starému přísloví „**Slibem nikoho neurazíš,**“ skutečnost však pocítíme my občané.

Vodovodní přívaděč Trhový Štěpánov – Dalkovice, Střechov a vodovod Střechov

Byly zahájeny přípravné práce na vodovodním přívaděči Trhový Štěpánov – Dalkovice, Střechov a na vodovodu Střechov. Předávací protokol byl podepsán dne 25. 1. 2022. Doba realizace je od data předání staveniště dva roky.

Znak a vlajka Štěpánovské Lhoty

Zpracovaný návrh znaku a vlajky Štěpánovské Lhoty heraldickou kanceláří Stanislava Kasíka z Roudnice nad Labem byl schválen na zasedání Zastupitelstva města

Trhový Štěpánov. Vlajka i znak bude prezentací místní části Štěpánovská Lhota. V příloze bude publikována historie této naší osady.

Znak Štěpánovské Lhoty

V zeleném štítě dva stříbrné zúžené přivrácené vlnité kůly. Mezi nimi ve zlato-zeleně sníženě děleném poli stříbrná kaple s černým, červeně orámovaným vchodem, nad nímž je černá plamenná orlice se zlatou zbrojí a zlatým jetelovitě zakončeným perizoniem, s valbovou vydutou střechou, vrcholící lucernou se zvonem a s cibulovou střechou s makovicí, vše černé. Zelený štít má barvu přírody, venkova a odkazuje na místní tradici zemědělství. Dva stříbrné vlnité kůly jsou inspirovány Štěpánovským a Dalkovickým potokem, mezi nimiž se rozkládá území Štěpánovské Lhoty. Kaple je inspirována lhotskou

kaplí a její zasvěcení symbolizuje černá plamenná orlice jako atribut sv. Václava.

Vlajka Štěpánovské Lhoty

List tvoří pět svislých pruhů, zelený bílý zlato-zeleně dělený v poměru 5:3, bílý a zelený v poměru 2:1:6:1:2. V prostředním pruhu bílá kaple s černým, červeně orámovaným, vchodem, nad nímž je černá plamenná orlice se žlutou zbrojí a žlutým jetelovitě zakončeným perizoniem, s valbovou vydutou střechou, vrcholící lucernou se zvonem a s cibulovou střechou s makovicí, vše černé.

Srdce sv. Prokopa má nový pohon

Město Trhový Štěpánov pořídilo nové elektronické zvonění u zvonu sv. Prokop (85.000 Kč). Tento zvon staletí provází občany Trhového Štěpánova oznamováním ranního, poledního a večerního času (6 hodin – 12 hodin – 18 hodin), času modlitby.

„Lněný provaz“ nahradilo elektronické zařízení; foto archiv města

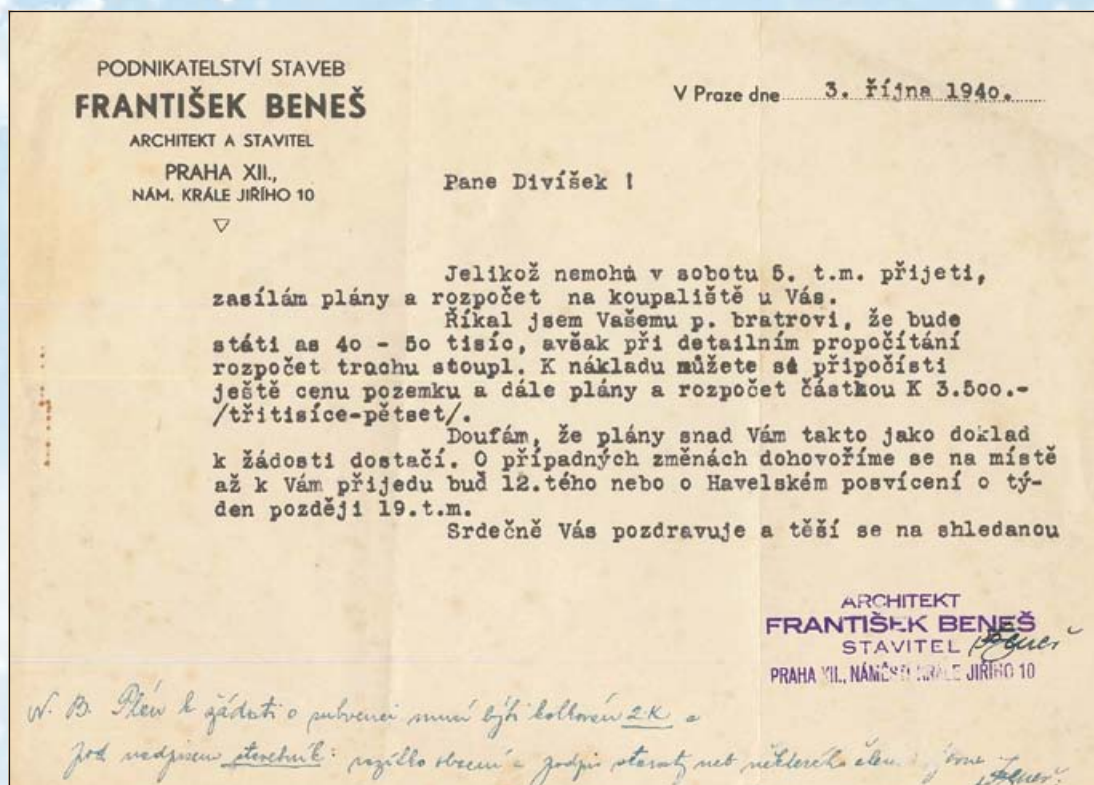
Zvon sv. Prokop bude svým krásným hlasem opět vyzvánět z věže kostela; foto archiv města

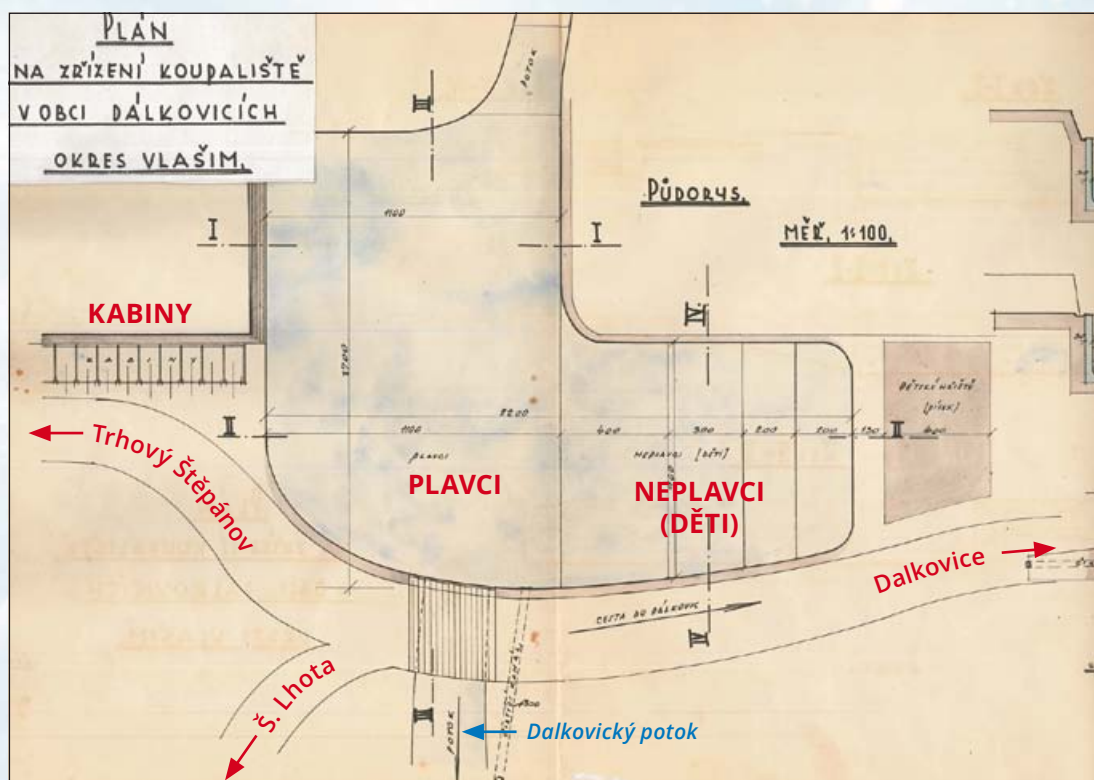
Koupaliště v Dalkovicích

Vždy, když přijíždím do této malebné obce Dalkovice, „vidím“ na lukách mezi Malou stranou a obcí nádherný rybník. Rybník na venkově je vždy místem setkávání, zábavy, sportu, rybolovu, soutěží atd. Obyvatelé rybníkem

žijí (viz Mnichovice...). Nedávno mi pan Bohuslav Toman se svojí manželkou z Trhového Štěpánova přinesli projekt od architekta Františka Beneše z Prahy, který nechal zpracovat pan starosta Josef Divíšek z Dalkovic.

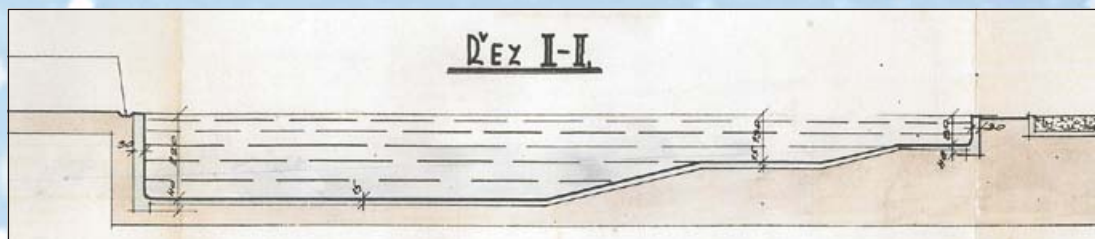
Dopis pro pana starostu Josefa Divíška; foto archiv města

V projektu prozřívavě počítal architekt s dětským pískovištěm, brouzdalištěm s vodní plochou pro plavce i částí pro neplavce, i s kabinami pro převlékání; foto archiv města

Náklady se tehdy (ve válečném roce 1940) pohybovaly kolem 50.000 Kč. Proč pan starosta chtěl i v tak těžkých válečných dobách stavět na lukách koupaliště? Vyžítí pro svoje občany – neměl klapky na očích, ale viděl také do-

předu. Věřil, že válka skončí a vše bude pokračovat v normálu. Není člověk jen chlebem živ. Bohužel záměr se podařilo uskutečnit o mnoho let déle a na jiném místě.

Příčný řez řeší výšku hladiny koupaliště; foto archiv města

Omaha Beach – Novoroční setkání u střechovského jezu

Novoroční setkání na pláži Omaha Beach u střechovského jezu byla iniciativou paní starostky Mgr. Soni Křemkové z Kácova a starostů Trhového Štěpánova a Ticho-

nic. Přátelská nálada, občerstvení a krásná příroda přispěly k pěkně prožitému novoročnímu odpoledni na břehu řeky Sázavy. Věřím, že tato akce vejde do povědomí a bude známá jako „tradiční“ setkávání přátel.

Přátelské povídání a šumění jezu umocnilo tuto novoroční atmosféru; foto Petr Křemen

Po pěší procházce u střechovského jezu přišla k chuti dobrá svačina; foto Petr Křemen

Návštěvníci byli ze všech věkových kategorií; foto Petr Křemen

Nová kniha „Naším Štěpánovskem – a to je ta krásná země ...“

Město Trhový Štěpánov vydalo knižní obrazovou publikaci o Trhovém Štěpánově a okolí. Kniha fotografií je

prací kolektivu autorů, bude dostupná pro veřejnost na městském úřadě.

Naším Štěpánovskem,

*... a to je ta krásná země, země česká, domov můj
kolektiv autorů*

Blahopřání

Blahopřeji panu Václavu Machovi k jeho životnímu jubileu, přeji stále zdraví a pohodu. Děkuji Václavovi za práci pro město a jeho občany a to jak dlouhá léta u Policie ČR, obvod Čechovice, do kterého Trhový Štěpánov patřil, tak v pracovní činnosti zaměstnance města a správce sportovišť.

Děkuji.

Blahopřání

Blahopřeji paní Františce Lejčkové k jejímu životnímu jubileu, přeji pohodu a zdraví. Děkuji paní Františce

za její celoživotní přínos městu Trhový Štěpánov a jeho občanům. Pracovala dlouhá léta jako vedoucí školní jídelny, podnikala ve službách pro občany, pracovala na Městském úřadě v Trhovém Štěpánově na pozici hlavní účetní.

Děkuji.

Vážení spoluobčané,

vždy ke konci mých informací jsem Vás zval na různé veřejné městské akce. V této době budu v těchto pozváních skromnější, počkáme, jaké překvapení nám doba přinese.

Děkuji Vám za spolupráci a podporu.

Josef Korn, starosta města

Informace k platbě za odvoz odpadu

Platbu za odvoz odpadu lze provést v **hotovosti** na MěÚ Trhový Štěpánov v úředních hodinách, anebo **na bankovní účet** číslo 320081399/0800. Pokud budete platit poplatek bankovním převodem, uveďte jako **variabilní symbol** číslo popisné (příp. evidenční/parcelní) Vaší nemovitosti a **do poznámky** uveďte své příjmení, jméno, obec a číslo popisné, popř. číslo evidenční nebo parcelní.

Sazba poplatku činí 700 Kč na osobu, která má v Trhovém Štěpánově či jeho místní části trvalý pobyt. Více

informací ve vyhlášce Města Trhový Štěpánov č. 2/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, kterou naleznete v sekci úřední deska.

Poplatek 700 Kč musí uhradit vlastník nemovitosti za nemovitost nacházející se v Trhovém Štěpánově či jeho místní části, ve které nemá nikdo přihlášený trvalý pobyt. Nemovitostí se myslí nemovitost zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci. Pro vysvětlení uvádíme, že poplatkem nejsou zatíženy stavby jako např. kolna, garáž aj.

Od poplatku jsou osvobozeni:

- Děti do 4 let věku, a to včetně kalendářního roku, kdy dosáhne svých čtvrtých narozenin,
- Senioři od 80 let věku, a to od počátku roku, ve kterém poplatník tohoto věku dosáhne.
- Držitelé průkazu ZTP/P podle zvláštního právního předpisu

Splatnost poplatku pro rok 2022 je v termínu od 1. 1. 2022 do 31. 3. 2022.

V případě dotazů bližší informace na telefonním čísle 317 851 839.

Informace k platbě za psa

Na základě obecně závazné vyhlášky města Trhový Štěpánov č. 1/2019, o místním poplatku ze psů, oznamujeme, že poplatek za psa na rok 2022 je splatný do 31. března 2022 na bankovní účet města Trhový Štěpánov u České spořitelny číslo: 320081399/0800, nebo v hotovosti. Včas nezaplacený poplatek může městský úřad dle místní vyhlášky č. 1/2019 zvýšit až na trojnásobek. Veškeré změny, které se týkají držení psa, je poplatník povinen oznámit do 15 dnů ode dne, kdy nastaly.

Prosíme občany, kteří budou hradit poplatek za psa a poplatek za odpad přes bankovní účet, aby každý příkaz k platbě provedli zvlášť jako samostatnou operaci.

Demografické údaje za rok 2021

Ukazatel	Počet včetně místních částí	Počet v Trhovém Štěpánově
Počet obyvatel celkem	1297	904
Počet přistěhovaných	31	15
Počet narozených dětí	13	5
Počet odhlášených	24	13
Počet zemřelých	21	15
Počet nově zkolaudovaných domů	6	2

POROVNÁNÍ POČTU NAROZENÝCH A ZEMŘELÝCH OSOB		
ROK	NAROZENÍ	ÚMRTÍ
2016	12	19
2017	12	21
2018	22	18
2019	9	16
2020	10	20
2021	13	21

Od 1. 3. 2020 byly nahlášeny na českém území první případy onemocnění covid – 19.

Tříkrálová sbírka 2022

Dne 8. 1. 2022 proběhla v Trhovém Štěpánově Tříkrálová sbírka. Každý rok se 65 % výtěžku sbírky vrací do Charity Vlašim, 15 % využívá na své projekty diecézní charita, 10 % je zasíláno na podporu projektů v zahraničí, 5 % na celostátní charitativní projekty a 5 % pokrývá režii sbírky. Z finančních prostředků získaných v Tříkrálové sbírce 2022 plánuje podpořit ADCH Praha tyto své projekty:

- Výstavba komunitního centra sv. Anežky v Praze 2
- Podpora nového komunitního centra sv. Zdislavy v Kolíně
- Pomoc rodinám, seniorům a dětem v Bělorusku a Uzbekistánu

Eliška Chvojková, Monika Beránková, Bára Pečenková, Eliška Kulíčková, Michal Staněk, Markéta Mastíková, Jan Vosecký;
foto Blanka Staňková

Výsledky Tříkrálové sbírky 2022 ve Vlašimi a okolí dle obcí

Obec	Vybráno v Kč
Trhový Štěpánov	22 768 Kč
Dalkovice, Střechov, Štěpánovská Lhota	6 766 Kč
Dubějovice	14 992 Kč
Sedmpány	8 400 Kč

- Charita Vlašim plánuje využít sbírky 2022 na provoz nového komunitního centra a splátku úvěru za vybudování.

V našem městě obcházely tyto skupinky:

- Blanka Staňková + Michal Staněk, Markéta Mastíková, Jan Vosecký
- Monika Beránková + Eliška Chvojková, Eliška Kulíčková, Barbora Pečenková
- Jana Nedělová, Kateřina Kovářová + Anna Nedělová, Marina Novotná, Viktorie Novotná
- Iveta Halamová + Eliška Fialová, Sára Burková, Pavel Močkoř
- Jaroslava Krásová + Jakub Kučera, Michal Kudyn, Bohumil Straka, Mariana Gaňová, Štěpán Heger.

Výsledek sbírky byl 22.768 Kč.

Všem koledníkům a doprovodu děkujeme, a hlavně děkujeme všem přispěvatelům Tříkrálové sbírky 2022.

Jaroslava Krásová

Tříkrálová sbírka v Dubějovicích

Seznam dětí:

Šic Jakub - ZŠ Trhový Štěpánov, 4. třída
 Šicová Aneta - ZŠ Trhový Štěpánov, 4. třída
 Marek Šic - ZŠ Pardubice Ohrázenice, 7.A
 František Novotný - ZŠ trhový Štěpánov, 3. třída

Sára Trpišvská – MŠ Trhový Štěpánov
 Ema Kucharčíková – ZŠ Vlašim Vorlina, 3. třída

Dne 8. 1. 2022 se konala v Dubějovicích tříkrálová sbírka. Jakub Šic a Aneta Šicová hráli střídavě na flétnu

a poté ještě s Františkem Novotným a Emou Kucharčíkovou zpívali. Po cestě se přidali další zpěváci: Sára Trpišovská, Marek Šic a dvě děvčata z Prahy, Eliška a Anežka Burianová. Musím děti opět pochválit, všude zpívaly celý text koledy a lidé je s potěšením poslouchali, některé dojaly a odměnou za téměř čtyřhodinové koledování jim byly obdržené sladkosti a pochvala. Moc děkujeme všem občanům Dubějovic, že přispěli na tříkrálovou sbírku, za sladkosti pro děti a za vřelé přijetí koledníků. Jsme rádi, že jsme mohli přispět, a doufáme, že bude sbírka úspěšná.

Hana Vošická, vedoucí skupinky koledníků

Na tříkrálovou sbírku se v sobotu 8. 1. 2022 vydala skupinka tří koledníků v krásných kostýmech. V doprovodu paní Jany Zemanové koledníci putovali dům od domu a žádali o dar se zapecetěnou pokladničkou. Mohli jsme je potkat v obcích Střechov, Dalkovice a Štěpánovská Lhota. Foto Jana Zemanová

Tříkrálová sbírka v Dubějovicích; foto Hana Vošická, Dis.

Tříkrálová sbírka v Sedmpáněch, zleva: Toník Houda, Jáchym Jeřábek, Jan Kucharčík, Simon Přitasil, Mája Kucharčíková, Aneta Šicová, Emma Kucharčíková, Ema Jeřábková; foto Dana Kucharčíková

Historie obce Štěpánovská Lhota

První zmínka o vsi Lhota (Štěpánovská Lhota) v písemných historických pramenech je uvedena v Registru berní ze statků pražského arcibiskupství, sestaveného v roce 1379. Ve Lhotě tenkrát bylo poplatných šest a půl lánu. Soupis poplatníků uvádí: Ješek („Jessek“) měl 1 lán a platil 32 grošů, Matěj („Mathiei“) ½ lánu a z něj platil 16 grošů, Havel („Habel“) platil 40 grošů z 5 čtvrtí, Mařán („Marzan“) měl 1 lán a platil 32 grošů, Pešek („Pessek“) odváděl 24 grošů ze 3 čtvrtí, Svach („Swach“) hospodařil na 5 čtvrtích a z nich odváděl 40 grošů, Velek („Welek“), měl 3 čtvrti a platil 24 grošů. Celkem ze Lhoty bylo odváděno 3 kopy a 28 grošů berně (Decem registra censuum Bohemica compilata aetate bellum husiticum praecedente /ed. Josef Emler/. Registrum bernae in

bonis Archiepiscopatus Pragensis, Anno MCCCLXXIX colectae. Praha 1881, s. 399-400, dále DRC). Uvedená zpráva je pozoruhodná tím, že po jménech známe tehdejší lhotské hospodáře. Vlastníkem vsi bylo pražské arcibiskupství.

Druhá zpráva o Lhotě je z období okolo roku 1390, uvedená v registrech statků pražského arcibiskupství ve štěpánovském správním obvodu. Zápis uvádí pod heslem Lhota následující údaje. Ves měla 6 a ½ lánu, z nichž se ročně platilo 40 grošů. K tomu z každého domu dýmné ve výši ½ groše. Berně byla stanovena na 32 grošů s jednou úlevou. Povinnost jednoho dne prací pro všechny při vláčení branami a dva dny při žních. Platit jsou povinováni purkrabímu a na stavbu

hradu dodat dřevo. (DRC. Regist-
rum bonorum Archiepiscopatus
Pragensis anno cc. 1390 consrip-
tum. Styepanow districtus, s. 111,
Antonín PROFOUS. Místní jména
v Čechách, jejich vznik, původní
význam a změny. Díl II. CH-L. Pra-
ha 1949, s.564).

Majetkem pražského arcibiskup-
ství byla Lhota až do husitských vá-
lek. Dne 23. 11. 1436 vydal císař
Zikmund zástavní listinu pro Mi-
kuláše Trčku z Lípy v hodnotě půjč-
ky ve výši 9 012 zlatých uherských.
Zastaveny byly majetky pražského
arcibiskupství, kapituly vyšehrad-
ské, sázavského a sedleckého klášte-
ra. Zástavní listiny Zikmunda Lucemburského na cír-
kevní statky. Vedle jiných statků bylo součástí zástavy
městečko Štěpánov a vsi Keblov, Javorník, Chlum, Huli-
ce, Nesměřice a Lhota. (Archiv český čili staré písemné
památky české i morawské/ed. František Palacký/, Djl
Prwy. Praha 1840, s. 530, č. 198).

*Znak pražského arcibiskupství prvních
známých vlastníků obce*

Trčka spravoval štěpánovské
panství z hradu Lipnice. Když v roce
1442 koupil Vlašim, pak Štěpánov
s příslušnými vesnicemi byly připo-
jeny k vlašimskému panství. V roce
1547 prodali bratři Burian a Ferdi-
nand Trčkové z Lípy městečko Ště-
pánov se vsí Lhotou u Štěpánova
a dědičnou vsí Dalkovice Zdenkovi
Zruckému z Chřenovic. V roce 1553
koupil Štěpánov Pavel Malovec
z Malovic. Jeho synové Oldřich
a Jan si štěpánovské panství rozdělili,
ale nakonec v roce 1575 vše ovládl
Jan Malovec, když kdysi bratrovu
polovinu Štěpánova koupil od Jana
z Chlumu. Jan Malovec byl nakonec

přinucen v roce 1584 postoupit štěpánovskou zástavu Ja-
novi z Chlumu. Jan Malovec byl přinucen v roce 1584
postoupit štěpánovskou zástavu české komoře a při-
jmout výplatu. Císař Rudolf II. v roce 1596 prodal do dě-
dičného držení Štěpánov s příslušenstvím, včetně Lhoty,
Karlovi Holickému ze Šternberka. Ještě před svým úmr-
tím postoupil Karel ze Šternberka statky Štěpánov
a Dalkovice manželce Anně rozené z Donína k doži-
votnímu užívání. Po její smrti připadl Štěpánov
k panství šternberskému.

Václav Jiří, hrabě ze Šternberka, v roce 1664 prodal
„městečko Štěpánov s rytířským sídlem, vsi Lhotu
a Dubějovice a 1 chalupníka v Sedmipanech“ Ignáci
Gottfriedovi z Houssonu. Nabytý statek dlouho ne-
podržel a v roce 1670 jej prodal Lidmile Maxmiliáně,
hraběnce ze Sparru, rozené z Valdštejna. Po jejím
úmrtí dědil pozůstalý manžel Jan Arnošt, hrabě ze
Sparru, který Štěpánov v roce 1687 prodal Františce
Benigně Ungnadové, hraběnce z Weissenwolffu, roze-
né z Portie. Ta získaný statek spojila se svým pan-
stvím Vlašimí. Její dcera a dědička Marie Terezie
Ungnadová se vdala za Leopolda Donata, knížete
z Trautsonu. Před rokem 1731 získala Vlašim Fran-
tiška Antonie Ungnadová, rozená z Lambergu, která
v roce 1748 postoupila Vlašim své neteři Marii Josefě,
hraběnce Trautsonové, provdané za Karla Josefa, kní-
žete z Auerspergu. Auerspergové byli držiteli panství
až do roku 1850, kdy byla ukončená patrimoniální
(vrchnostenská) správa nahrazena správou státní.

Historická topografická literatura z 18. a 19. století
přináší některé demografické a místopisné údaje.
V roce 1788 byla Štěpánovská Lhota, bez dalších úda-
jů o počtu domů, součástí statku Ctiboř a ten patřil
k panství Vlašim, ve vlastnictví Marie Josefy, kněžny
z Auerspergu, rozené hraběnky z Trautsonu a Fal-
kensteinu. Následuje sdělení, že obyvatelstvo se pře-
vážně živí zemědělstvím.

Kaple sv. Václava ve Štěpánovské Lhotě; foto archiv města

V roce 1844 měla Štěpánovská Lhota 14 domů, v nichž žilo 106 obyvatel. Přifařena byla do Štěpánova (kostel sv. Bartoloměje). Ves byla součástí alodiálního (vlastník s ním mohl volně nakládat) panství Vlašim se statkem Libouň v majetku Karla Viléma Filipa, knížete z Auerpergu, vévody z Gotschee.

V roce 1900 byl vydán patnáctý díl Ottova naučného

slovníku, který přináší heslo Lhota Štěpánova nebo u Štěpánova. Tehdy ves tvořilo 14 domů, v nichž žilo 90 obyvatel české národnosti (podle sčítání lidu v roce 1890). Byla příslušná k hejtmanství Benešov a k politickému okresu Vlašim.

*Stanislav Kasík
Heraldická kancelář*

110 let od narození paní učitelky Františky Heppnerové

Dovolte mi připomenout milou osobnost, která působila několik let jako učitelka v Trhovém Štěpánově a jejíž výročí 110 let od narození chci touto cestou připomenout.

Od dětství jsem o ní slyšel a patřila zvláštním způsobem k naší rodině. V době svého učitelování v Trhovém Štěpánově bydlela v pronajatém pokoji u mojí babičky Josefy Simandlové v Dubějovické ulici č.p. 142. Pro mou babičku, která byla od r. 1936 vdovou s dvěma malými dětmi, to byl vítaný příspěvek do jejího chudého rodinného rozpočtu. V blízkosti paní učitelky tak vyrůstali moje maminka Marcela, kterou slečna Františka kolíbala v kolébce, i mamčin bratr Vladimír. Ráda s nimi trávila volné chvíle a dlouhá desetiletí po jejím odchodu na jiná působiště udržovala s mojí babičkou a později i mojí maminkou hezký vztah. Na Trhový Štěpánov vždy s láskou vzpomínala a vracela se do tohoto města na přátelské návštěvy. Milovala kraj pod Blaníkem.

Narodila se v Hořovicích 7. února 1912 do rodiny dobrovolného hasiče a hořovického funkcionáře Spolku pro podporu chudé školní mládeže. Její maminka se kromě jejího bratra a sestry starala o malé hospodářství, aby uhájila skrovné živobytí. Františka vychodila 5 tříd obecné, 4 třídy měšťanské školy a v Hořovicích též navštěvovala 4 ročníky Učitelského ústavu, kde maturovala 9. června 1931. Tzv. „Zkoušku učitelské způsobilosti“ absolvovala 30. listopadu 1933 v Příbrami a v dubnu roku následujícího zkoušku z německého jazyka. Od 1. září 1934 začala působit v Louňovicích pod Blaníkem jako „učitelská čekatelka“. V letech 1934–1935 navštěvovala jednoroční kurz Pedagogické akademie v Praze. Ještě před příchodem do Trhového Štěpánova působila jako výpomocná literární učitelka na Hrádku a také ve Vysokém Újezdě u Netvořic.

Od 1. září 1937 vyučovala v první třídě v Trhovém Štěpánově a v dalším školním roce 1938/39 na měšťanské škole jako třídní učitelka ve II. B. Ve školním roce 1939/40 byla třídní učitelkou v I. B na měšťanské škole, v následujícím roce 1940/41 ve II. B. Své působení v Trhovém Štěpánově zakončila v roce 1941 jako třídní učitelka II. A. Z té doby na ni někteří štěpánovští pamětníci uchovávají své vzpomínky. Byla to nelehká doba druhé

Františka Heppnerová, učitelka v Trhovém Štěpánově; foto archiv Jana Holíka

světové války, která se později stala osudná štěpánovskému učiteli Jaroslavu Sirovému, popravenému nacisty v roce 1944 za odbojovou činnost. Paní Heppnerová byla ve zmíněném roce 1941 převedena na obecnou školu do Turska. Učitelé byli tehdy často přesouváni na jiná místa a svá působiště střídali. Ve Štěpánově prožila svou ne příliš šťastnou lásku k panu učiteli Podroužkovi. Toto její zklamání mohlo být i důvodem, proč se již nikdy v budoucnu neprovdala. S mojí babičkou Josefou i mojí maminkou si pravidelně psaly k vánočním a velikonočním svátkům a některé její pohlednice se dochovaly do dnešních dnů v rodinném archivu.

1. prosince 1941 nastoupila v Dobřichovicích jako třídní učitelka do 1. třídy, kde učila 44 dětí, následující rok učí opět v 1. třídě, a to 54 dětí! V tomto městečku, ležícím na obou březích Berounky, bydlela dlouhé roky v ulici 5. května č. 15, v malém bytě v zadním traktu budovy, pár kroků od školy. Dnes je již tento dům zbouraný a jeho místo je nově zastavěno. Bylo mi tehdy asi 10 let, když jsme ji k tomuto domu odváželi z jedné její pražské návštěvy u mé maminky. Vybavuji si ji jako usměvavou a poklidnou starší dámu, která byla velmi podobná herečce Antonii Hegerlíkové. Po odchodu do penze v červnu 1971 se zabývala dětskou logopedií. V roce 1995 se odstěhovala do Ústí nad Labem do Ostrčilovy ulice, kde žila u svého synovce, který se o ni v posledních letech jejího života staral. Od něho jsem se dozvěděl, že se jednalo o ženu hluboké křesťanské víry a pravidelnou návštěvnici kostelů a poutních míst. Ve vzpomínkách její bývalé kolegyně Jany Váňové je popsána jako učitelka, která byla oblíbená u žáků i kolegů, věnovala se škole naplno a živě se o dění ve škole zajímala i po svém odchodu do důchodu. Zemřela v Ústí nad Labem 8. září 1997 ve věku 85 let.

A co ji nejvíce charakterizovalo? Byla to dle slov jejího synovce skromnost a pokora, která vyznačuje i z přiložených školních fotografií. Své žáky vedla k lásce k hudbě a ke zpěvu. Byla přesvědčena, že hudba kultivuje duši dětí, které měla jako učitelka tolik ráda a ke kterým měla láskyplný vztah. Kéž by takových učitelů bylo co nejvíce.

S úctou Jan Holík, Praha 4

Karnevalový bál

V Mateřské škole Trhový Štěpánov se dne 28. 1. 2022 uskutečnil karnevalový bál. Holčičky měly tu možnost se tento den proměnit ve své oblíbené princezny, čarodějnice nebo kouzelné víly. Chlapci se pronášeli ve svých kostýmech pirátů, rytířů či superhrdinů. Děti předvedly své superschopnosti a kouzla v různých soutěžích a aktivitách. Karnevalový bál jsme zahájili kostýmovou promenádou, kde se děti ukázaly v plné své kráse. Dále následovaly soutěže, jako tradiční slalom s vajíčkem

Přetahování lanem byla jedna z mnohých zábavných činností dne; foto archiv MŠ

na lžici, přetahovaná s lanem či podlézání lana v různých výškových úrovních. Děti byly velice šikovné i v pohybových aktivitách, kde nechyběl ani barevný padák. Celé toto skotačení jsme zakončili karnevalovou diskotékou, kde si děti za krásné tanečky zasloužily i malou odměnu. Rodičům děkujeme za spolupráci v podobě milých kostýmů pro děti.

Šárka Matějková

Bylo velmi veselo, užili jsme si všichni hodně legrace, soutěží a tance; foto archiv MŠ

Předmětové soutěže

Po roční pauze způsobené omezením výuky v důsledku pandemie se opět na naší škole konají předmětové soutěže. Základním soutěžním kolem je školní kolo, na které navazují okresní, krajská a obvykle také celostátní kola. Soutěže se konají v českém jazyce, v cizích jazycích, v dějepise, v chemii a v dalších předmětech. Téma letošního ročníku Dějepisné olympiády je „Šlechta v proměnách času“. Soutěžní úkoly jsou zaměřené na dějiny šlechty a týkají se šlechtického stylu života (bydlení, oblékání, ...), na středověkou společnost, na vliv šlechty na politiku stá-

tu a jeho fungování a podobně. Soutěž je časově omezena na období od konce raného středověku až po raný novověk. Školní kolo se konalo počátkem ledna a zapojilo se do něho 10 žáků 8. a 9. třídy. Nejlépe si vedl Šimon Malaník z 9. třídy. Za ním skončila Eliška Čermáková z 8. třídy a třetí byl Jonáš Hromas z 9. třídy. Vítěz získal 48,5 bodu z maximálního počtu 60 bodů. První tři soutěžící získali právo reprezentovat školu v okresním kole, které bude pořádat v březnu Gymnázium Benešov.

Mgr. Martin Vrbický

Projektové dny – PANÍ ZIMA

Žáci při tvorbě paní Zimy; foto Mgr. Eva Šindelářová

A dílo je dokonáno;
foto Mgr. Eva Šindelářová

V lednu jsme s žáky čtvrté třídy zahájili projekt s názvem Paní Zima. Nejdříve jsme si ujasnili, jaké barvy patří k zimě, a pak jsme se pustili do tvoření. Paní Zima na sebe nenechala dlouho čekat a při práci se nám připomněla sněhovou vánicí, kterou jsme sledovali v teploučku za okny naší třídy. Nikdo na počátku hodiny netušil, že nakonec vykouzlíme paní

Ještě dodělat rukavice a máme hotovo!; foto Mgr. Eva Šindelářová

Paní Zima nám zdobí nástěnku; foto Mgr. Eva Šindelářová

Zimu v životní velikosti. Konečné dílo nás inspirovalo k dalšímu tvoření na toto téma i následující den.

Mgr. Eva Šindelářová

Matematické úlohy

Závěrem měli žáci při matematice vymyslet a spočítat slovní úlohu, která se týká zimy. Dokázali byste vymyšlené úlohy vyřešit?

V = rampouch	$V + 8 = 11$	V =
★ = vločka	$★ + V = 12$	★ =
O = sníh	$★ + O = 10$	O =
❄ = led	$❄ + O = 21$	❄ =
	$V + ★ - ❄ + O =$	

Kateřina Exnerová, 4. třída

Na jeden kopec sněhu potřebuje paní Zima vyrobit 2,5 milionů vloček. Kolik vloček potřebuje nadělat na 5 kopců sněhu?

Dominik Žaba, 4. třída

Za 1 minutu Zima vykouzlí 830 rampouchů. Kolik rampouchů vykouzlí za 7 minut?

Alice Risová, 4. třída

Sněžné dělo vyrobí za jednu hodinu 120 cm sněhu. Vlekaři dělo zapínají večer na 6 hodin. Sněžné dělo za jednu hodinu spotřebuje 27 litrů vody. Kolik vyrobí vlekaři za večer sněhu a kolik na to spotřebují vody, když mají deset děl?

Dominika Kmentová, 4. třída

Čtvrtáci Základní školy Trhový Štěpánov,
Mgr. Eva Šindelářová (třídní učitelka)

ŽIVOTABÁSNĚ – ANEB KDO JSEM

Paní Zima se nám tedy kromě výtvarné výchovy a pracovních činností dále promítla i do ostatních předmětů. S paní učitelkou Mendovou žáci nacvičili píseň It's snowing today, zazpívali jsme si a zatancovali u písně Snowflake. V českém jazyce měli čtvrtáci za úkol vymy-

slet života báseň a složit báseň na téma PANÍ ZIMA. U aktivity života báseň se žáci pokusili vžít do samotné paní Zimy a doplnit za ní neúplné věty. Báseňka je každá jiná, a tak se s námi pojďte potěšit

Mým současným domovem
je škola v Trhovém Štěpánově.
Ráda se chlubím svými vlasy
a korunou.
Těší mě, když můžu dělat dětem
radost zimou.
Umím létat a mrazit.
Potřebuji zimu.
Obávám se tepla a jara.
Moje nejoblíbenější barva je bílá
a modrá.

*Dominik Žaba
žák 4. třídy*

Mým současným domovem
je jižní pól.
Ráda se chlubím mrazem.
Těší mě, když si děti hrají
se sněhem.
Umím dělat jedinečné vločky.
Potřebuji naklepat sněhové peřiny
v celém kraji.
Obdivuji svou sestru Léto.
Obávám se, že sníh roztaje.
Moje oblíbená barva je bílá
a modrá

*Aneta Šicová
žákyně 4. třídy*

Mým současným domovem je
Sněžka, nejvyšší hora České
republiky.
Ráda se chlubím svým pláštěm,
který vlaje ve větru při soumraku.
Těší mě, když si děti staví
sněhuláky.
Umím vyčarovat krásnou zimní
krajinu zářící pod zlatým sluncem.
Potřebuji kouzelnou loutnu,
která při hře uspí krajinu
k zimnímu spánku.

Obdivuji sněhové vločky a ledové
krystaly, které se třpytí jako
hvězdná obloha.
Obávám se, že můj sníh roztaje
a promění se v obyčejnou vodu.
Moje oblíbená barva je bílá a modrá

*Alice Risová
žákyně 4. třídy*

Paní zima kraluje,
na okna si maluje.
Když je zima, krásně je.
Bílý, modrý snízek je,
bílé jsou i závěje.
Paní Zima ráda je,
že se dítě raduje.
Na saních se projedeme
a přitom se zasmějeme.

*Tereza Nová
žákyně 4. třídy*

Paní zima kraluje,
na okna nám maluje.
Rychle, děti, pojďte ven,
čeká na nás bílý den.
Sněhuláky uděláme,
pak jim šály doladíme.
A zas rychle na saně,
sněhulák nás poveze.
Na krajíčku Dolečka,
honem dolů z kopečka.

*Karolína Klimperová
žákyně 4. třídy*

ZIMNÍ
Padá sníh, padá sníh,
všude bílé stopy.
Děti jezdí na saních,
máme zmrzlé nosy.

*Dominika Kmentová
žákyně 4. třídy*

Paní Zima kraluje,
ze sněhu se raduje.
Čeho se však obává,
že sníh přejde za jara.
Dnes si z toho nic nedělá,
vždyť je leden – proto je veselá.

*Kateřina Nová
žákyně 4. třídy*

Paní Zima kraluje
na okna nám maluje.
Děti dělaj neplechu,
hází nám sníh na střechu.
Stavějí si sněhuláky, koulují se,
koulují,
a domů jít nechtějí.

*Marie Stejskalová
žákyně 4. třídy*

Paní zima kraluje
a u toho se raduje.
Nejradši je na horách,
tam rádí v bílých peřinách.
Nejvíce těší lyžaře
a také sánkaře.
Ti si jezdí nahoru a dolů,
nemohou se přestat dívat na tu
nádhru.

*Klára Černíková
žákyně 4. třídy*

Paní zima kraluje,
kotátko se raduje.
Že jsou všude závěje
a obrázky, co maluje.
A štěně zas rádo je,
že sněhu plno je
a že se kotě raduje.

*Zoe Záleská
žákyně 4. třídy*

Sbírka ve 2. A

S žáky Základní školy v Trhově Štěpánově se každý rok snažíme o nějaký dobrý skutek. Vzhledem k hygienickým opatřením moc prostoru nemáme, ale je pro mě velice důležité naučit děti nejen číst, psát a počítat, ale vstřípit jim ochotu pomáhat, soucítit s ostatními a dělat druhým radost. Myslím, že je to znát i v mé nynější druhé třídě, jelikož před Vánoci se mi naskytla příležitost oslovit děti a jejich rodiče s prosbou o malou pomoc, spíše tedy udělat radost několika seniorům ve Vlašimi. Jakmile jsem to ve třídě oznámila, okamžitě všichni začali navrhnout, co by mohli přinést. Jsem vděčná za spolupráci s jejich zákonnými zástupci, kteří hned vyrobili balíčky, a děti nosily do školy plno dárečků. Těsně před vánočními prázdninami jsem přinesla dvě opravdu velké krabice a celé jsme je naplnili krémy, šampóny, luštěním, svíčkami apod. Zabalili jsme krabice do dárkového papíru a předali do Domova pro seniory Vlašim. Děti k tomu nakreslily krásné obrázky a na některé zezadu připsaly dle svých možností

*Je důležité dětem vstřípit ochotu pomáhat;
foto Mgr. Lucie Kakosová*

i vzkaz. Bylo to velmi dojemné. Jako zpětnou vazbu jsem obdržela i fotografie s dárky od nás, jen je zde nemohu ukázat. Již teď se těšíme na to, komu zase uděláme radost. Snad se opět brzy naskytne nějaká příležitost a do té doby potěšíme alespoň kamarády, rodiče i prarodiče.

Třídní učitelka Mgr. Lucie Kakosová

*Dvě velké krabice dárek jsme zabalili a předali do Domova pro seniory Vlašim;
foto Mgr. Lucie Kakosová*

Sto podzimních kilometrů

Štěpánovské a soutické ženy, milovnice pohybu a členky bývalého turistického oddílu při Spolkovém domě Trhový Štěpánov, na pohyb nezanevřely a vyhlásily akci „100 podzimních kilometrů.“ A aby v tom nebyly samy, přibraly do oddílu „perlu“ Mirka Simandla ze Soutic, který se stal spolu s Miluší Šandovou „duší“ oddílu.

Na první výšlap vyrazili 16. září. Cesta vedla z Poříčí nad Sázavou, kam se přesunuli vlakem a autobusem, do Benešova a byla dlouhá 15 km.

O týden později se vydali z Benešova přes Konopiště, kolem konopištského rybníku do obce Chvojen. Zde si prohlédli hřbitůvek a kostel svatého Jakuba a Filipa. Kolem hřbitova je nainstalována nová křížová cesta. Kostel je postaven na bývalém keltském hradišti. Cesta zpět vedla přes konopištské sádky. Splněno bylo dalších 16 kilometrů. Třicátého září vedla trasa ze Soutic, po nově zbudované Umrlčí cestě, do Kalné a odsud přes Vodárnu Želivka do Rýzmburku, Kalné a zpět do Soutic. Tentokrát bylo pokoreno 12 kilometrů. 7. října vyrazili po nově upravené cestě od střechovské lávky podél řeky Sázavy na Soušice a dále do Kácova. Zde nahlédli na nádvoří zámku, který je v současné době v rekonstrukci. Po vydatném obědě v místním hotelu vedla dále cesta kolem

golfového hřiště do Zlivi, kde navštívili obchůdek se zahradní keramikou. Někteří neodolali a udělali si radost alespoň malým dárečkem. Pak již vedla cesta kolem vlakové zastávky ke střechovskému jezu a zpět přes lávku. Padlo dalších 9 kilometrů. Čtrnáctého října byla pokorena Javornická hůra, kde si prohlédli právě dokončovanou rozhlednu Kalamajka. Na zpáteční cestu se posilili opečenými buřtíky a připočetli si dalších 15 kilometrů.

Kostel svatého Jakuba a Filipa v obci Chvojen; foto Miluše Šandová

Další týden se vydali po cyklostezce podél Sázavy ze Zruče k Chabeřickému mlýnu a zpět. Splněno dalších 10 kilometrů. Další výlet se konal v duchu poslední vycházky v roce 2021. Trasa vedla ze Soutic na soutok řek Sázavy a Želivky. Zde se pekly buřty, pojídalo občerstvení, které si s sebou všichni přinesli, nechyběl, vzhledem k chladnějšímu počasí, ani teplý grog a káva. Odškrtnuto dalších 6 kilometrů. Protože ale počasí přálo, o týden později se uskutečnilo, ale opravdu už poslední, toulání Pasekou obohacené o opékání buřtů a jablek. A přibýlo dalších 5 km do sbírky.

Kýžených 100 km nebylo dosaženo, ale to nevadí. Všichni již nedočkavě vyhlíží jaro a s ním „100 jarních kilometrů“.

Za turisty – Mirka Veselá

V říjnu jsme vyrazili po nově upravené cestě od střechovské lávky na Soušice a dále do Kácova; foto Miluše Šandová

Čerti s mikulášem a rozsvícení stromečku ve Střechově

Dne 5. 12. 2021 do Střechova opět zavítali čerti s Mikulášem a andělem.

Za některými okny byly vidět siluety netrpělivých dětí, očekávajících jejich příchod.

Ač bylo pár adeptů, kteří v pytli málem skončili, nakonec to za příslibu polepšení se dobře dopadlo a čerti si ani tentokrát nikoho neodnesli. A proto jsme se opět v hojném počtu mohli s dětmi sejít a 28. 11. 2021 s nimi

strávit krásné odpoledne. Zdobili jsme perníčky a vyráběli různé vánoční dekorace. Děti si to moc užívaly a hezké bylo, jak někteří při vyrábění svých výrobků myslely na všechny členy své rodiny a na kamarády, kteří z nějakého důvodu nemohli přijít. Co kdyby jich měly málo. Poté jsme se odebrali ven, abychom ozdobili a rozsvítili stromeček.

Štěpánka Chlumská

Ozdobený stromek – práce střechovských dětí; foto Štěpánka Chlumská

Zdobili jsme perníčky a vyráběli vánoční ozdoby; foto Štěpánka Chlumská

Mikuláš v Dalkovicích

V sobotu 4. prosince 2021 se v obcích objevil Mikuláš, dva andělé a čtyři čerti. Navštívili několik domácností a obdarovali děti balíčkem. Jelikož všechny děti byly hodné, tak si čerti žádné z dětí neodnesli do pekla.

Jan Kučera, kronikář místní části Dalkovice

Mikuláš v Dalkovicích; foto Miroslav Petrásek, archiv SDH

Advent v Dubějovicích

Jako vždy během prvního adventního víkendu se v Dubějovicích rozsvěcel vánoční strom, je to setkání na které se velmi těšíme, protože jsou již krátké dny a ve vsi se již moc nepotkáme. Probereme co nového, popijeme svařák a děti nám k tomu zahrají koledy na flétny a na trubku a pak společně skotačí kolem stromečku. Bohužel opět díky koronavirové situaci jsme nepořádali vánoční tvoření, protože ve vnitřních prostorách jsme měli obavu se sejít. Tak snad za rok?

Štědrovečerní dubějovická kaplička; foto archiv SDH Dubějovice

Taktéž o Vánocích se pravidelně scházíme u kapličky a zpíváme společně koledy. Letos byla účast hojná, sešlo se nás dost přes čtyřicet. Dostavila se i paní Anna Neradová, která toho času je obyvatelkou domova pro seniory ve Vlášimi, bylo milé ji opět vidět mezi námi. V domově pro seniory je i další náš občan, Zdeněk Kubík, kterého jsme společně s paní Neradovou byli v domově před Vánocemi navštívit a zanesli jim cukroví, drobnosti pro radost a z čeho měli největší radost - obrázky od místních dětí.

Paní Anna Neradová má radost z obrázků od dětí z Dubějovic; foto Hana Vošická

Silvestrovská procházka na Holý vrch

Na Silvestra jsme se letos poprvé vydali na Holý vrch. Byla to dobrá volba, protože se nám tam moc líbilo a nebylo to tak daleko, aby nedošli i naši nejmenší. Společně

jsme si na Holém vrchu opekli buřty, popovídali a vyrazili přes les zpět. Účast byla opravdu hojná a počasí nám přálo.

Silvestrovská procházka na Holý vrch; foto archiv SDH Dubějovice

Společně jsme si na Holém vrchu opekli buřtíky; foto archiv SDH Dubějovice

Silvestrovský turnaj v ping-pongu ve Spolkovém domě

Sotva jsme se doma ohřáli z pochodu na Holý vrch, vrhli jsme se na Silvestrovský turnaj v ping-pongu. Bylo přihlášeno 28 sportovců včetně dětí. Soutěžilo se ve dvou kategoriích, a to ve věku od 0 do 13 let a od 14 let do 100 let. Začátek turnaje byl od 15:00 hod a hrálo se systémem pavouka až do cca 19:00 hod. Na turnaj se byla podívat i česká reprezentantka ve stolním tenise Tereza Pytlíková, která fandila hlavně babičce Jarce Filipové. V první zmíněné kategorii vyhrál Jakub Šic a ve druhé Josef Dušek. Moc gratulujeme a budeme se těšit na další turnaj, moc nás to všechny bavilo.

Silvestrovský turnaj v ping-pongu v Dubějovicích; foto archiv SDH Dubějovice

Mikuláš v Sedmpánech

Začal advent a blížil se Mikuláš 2021. Oblíbená prosincová tradice, bez které by se předvánoční čas nikde neobešel. V Sedmpánech se s radostí stále dodržuje. Je spojena nejen s taškou plnou dobrot, ale i s bilancováním chování dětí a dospělých v Sedmpánech za celý uplynulý rok. Známa trojice, která rozesměje, potěší, ale i trochu vystraší a rozechvěje všechny dětské oči a duše, musela tentokrát ohledně nákazy covidu vykonat svůj úkol na návsi. Čerti v dětech vzbudili obavy a odradili je od zlobení. Jeden z čertů prověřoval jako vždy, míru hříchů u mužů, svou zvláštní, ale ověřenou metodou. A svatý Mikuláš? Moudrý, přemýšlivý a dobrotivý zároveň, se vyptal dětí, zda byly hodné a za pomoci dvou čertíků vše ověřoval. Pochválil děti za hezké básničky a písničky, předal jim odměnu a slíbil, že se opět za rok všichni uvidí.

Ženy SDH Sedmpány

Mikuláš – v Sedmpánech oblíbená prosincová tradice; foto archiv SDH Sedmpány

Už zase zpíváme...

Vážení a milí, když jsem byla oslovena počátkem ledna paní Štěpánkou Bézovou, zda bych napsala drobný příspěvek do Zpravodaje o našem vánočním zpívání, bránila jsem se, že už bylo za ta léta řečeno a napsáno vše.

Dvouletá absence jenom umocnila naši radost z přátelského prosincového setkání s lidmi v Sedmpánech; foto Tomáš Svoboda

Pak jsem si ale řekla, že přece jenom byl tento rok něčím výjimečný. Dvouletá absence jenom umocnila naši radost z přátelského setkání s lidmi, které jsme v předvánočním čase dokázali vytáhnout z jejich domovů, abychom se s nimi u stromčku na návsi setkali, zazpívali jim, pohovořili, zasmáli se, popili společně svačák a popřáli si nejenom klidné a požehnané Vánoce, ale vyslovili i přání hlavně pevného zdraví do roku s magickou číslovkou 2022. V této nelehké době jistě víte, o čem mluvím.

Všem čtenářům přeji za všechna děvčata ze Sedmpán hodně zdraví, optimismu, dobré nálady a spokojenosti, to vše dává našemu životu smysl.

Láskyplný nový rok 2022!

Jana Svobodová, Sedmpány

Kniha – Kouzelný kámen (pokračování)

autorka: Magdaléna Pařhová

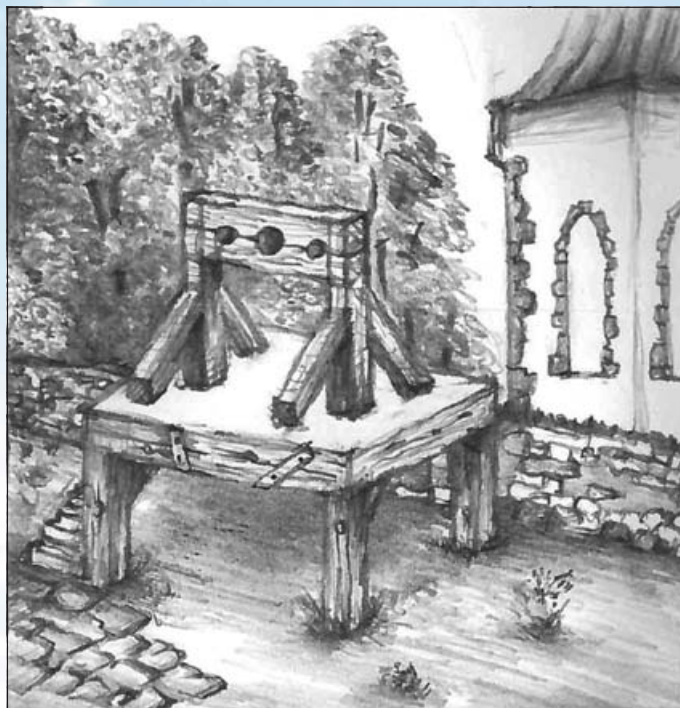
Ponížení na pranýři

„Měla jsi vidět, jak se tvářil!“ smála se Helena, která se jako jediná z nás byla včera podívat na řezníka na pranýři, a teď při té vzpomínce stále vybuchovala smíchy. „Zvlášť při tom výprasku!“ dodala. „Doufám ale, že to nebylo moc bolestivé, že neodcházel s podlomeným zdravím,“ řekla jsem ustrašeně. „To vůbec ne. Víc než bolestivé to muselo být ponižující. Jsem si jistá, že po téhle příhodě se bude řezník bát vyjít na ulici,“ odpověděla Helena a stále se smála. Teď už jsem se smála taky. Když jsme se dost nasmály, zamyšleně jsem řekla: „Víte, co mi od včerejška pořád leží v hlavě?“ „Co?“ zeptaly se obě dívky jednohlasně. „Jaroslav. Měli bychom se nějak postarat o to, aby byl přijat do společnosti jako každý jiný.“

„Jó, tak to se ti nepovede. V životě dokážeš všechno, ale ne změnit názor lidí. Nebo alespoň ustrašených a pověřivých lidí ve středověku. Na to pamatuj,“ namítala Helena a já jí bohužel musela dát za pravdu. Změnila jsem téma otázkou: „Co budeme dnes dělat?“ „Nevím, půjdeme ven? Jen tak.“ „To by šlo,“ odpověděla Julie na Heleninu odpověď.

Procházel jsem se po náměstí a unuděně pozorovali ten obvyklý ruch. „Zdar!“ zavolal na nás najednou Matěj. „Nemáte co dělat?“ zeptal se pak. „Ne, nemáme,“ řekla jsem. „Tak to vám moc nepomůže, já teď musím pracovat s otcem. Doufám, že se ještě někdy uvidíme.“ Rozloučil se a odběhl. „To mělo teda význam,“ obrátil oči v sloup Lukáš. „Hej, kluci, měli byste se víc věnovat tomu turnaji. Je už pozítří. Jestli se opravdu nechcete ztrapnit, běžte trénovat,“ prohlásila Emma a kluci po krátkém dohadování vážně odešli. „Vsadím se, že jsi to řekla jen proto, aby ses jich zbavila,“ zasmála jsem se. Vtom jsme spatřily, jak k nám míří nějaká dívka. Byla moc krásná, až na ty špinavé a otrhané šaty. „Jste tu asi nové, že?“ otázala se s vlídným, upřímným úsměvem. „No, dá se to tak říct. Úplně nové ale ne. A ještě k nám patří několik chlapců, ti teď odešli,“ odpověděla Alice.

„Ach tak. Jmenuji se Vladěna a pomáhám v krčmě krčmáři.“ Zrovna, když jsem se chystala něco odvětit, na Vladěnu začala křičet nějaká žena. „Vladěno, už zase! Jestli tě ještě jednou uvidím, jak ztrácíš čas a nepracuješ, řeknu mužovi, aby tě vyhodil, a ty skončíš jako žebráčka!“ Vladěnu popadl viditelný strach a okamžitě za tou ženou běžela. „Sbohem!“ zamávala nám ještě za běhu. „Chudák holka. Ta ženská, co na ni tak křičela, je určitě krčmářka. Tyhle venkovské báby bývaly hrozné,“ řekla Alice se soucitem. „Zajímalo by mě, jestli Vladěna pracuje v té samé krčmě, kde jsme ubytovaní,“ prohlásila jsem. „Nejspíš ano, mám pocit, že už jsem ji tam jednou zahlédla,“ odvětila Julie. „Myslím, že bychom se měli trochu víc seznámit s místním obyvatelstvem,“ napadlo mě a vzápětí jsem dodala: „Třeba dnes večer v krčmě. Vždycky je tam hodně lidí a nejsou to jen opilci a starci, jsou tam i ženy a normální muži.“

Ilustrace Miroslav Pařha, junior

V krčmě bylo víc než veselo. Někteří zpívali, jiní vykřikovali, ostatní jedli a hlavně pili, zkrátka zde panoval velký hluk a bujará nálada. My všichni (tedy naše parta) jsme se jen posadili k velkému stolu a sledovali to. Žádný alkohol jsme si neobjednávali – jednak ho nesmíme (i když tady je to jedno) a jednak nám bylo jasné, že je jistě velmi silný a jen by nám bylo špatně. „Mám teď chvilku čas,“ ozvalo se před námi. Spatřili jsme Vladěnu. „Víte, jsem taková... taková roztržitá. Často na něco zapomenu, zapovídám se s cizími lidmi nebo si jdu na chvíli od-

počinout do přírody a krčmář se po mně shání.“ „Příroda je tu krásná, nedivím se ti,“ řekla jsem. „U vás nemáte něco takového? To musíte být z velmi dalekých krajů,“ protáhla Vladěna obličej. „Ó ne, ó ne, jsme naopak z blízkých krajů,“ oponovala Emma. „Zvláštní. Jestli se vám tu ale líbí, tak neváhejte a stravte celé dny v loukách a kopcích. To já bohužel nemohu, krčmářka je zlá a přísná a ani na chvilku mne nespustí z očí.“ V nás ve všech vzplanul hněv vůči krčmářce. Vladěna je přeci tak mladá, nemůže na ni mít vysoké požadavky. A krčmář také určitě není žádný svatoušek. Chvilí jsme si s Vladěnou povídali o všem možném a pak jsme šli spát.

Turnaj

„Ne, ne a ne! Modrá a červená se k sobě vůbec nehodí! Navrhují kombinaci modré a žluté. Obě dvě jsou to takové vznešené barvy a na barevnou kombinaci zítřejšího turnaje se rozhodně hodí víc!“ křičela Julie. Už jsme měli hotovou tribunu i kolbiště a teď už nám zbývaly jen stuhy a praporky. Kluci byli plně zaměstnáni tréninkem a mnoho lidí z města se na ně chodilo dívat. Odpoledne dorazilo několik soupeřů. Byli to rytíři vysoce postavení a hned na první pohled bylo znát, že především pyšní a hrdí. Původně jsem si přála, aby naši kluci turnaj prohráli a poznali tím, že je to vskutku nad jejich síly, ale teď jsem svůj názor změnila.

Dnešní usínání jsem strávila přemýšlením nad Vladěnou. Chtěla jsem jí nějak pomoci, stejně jako Jaroslavi, ale nic smysluplného mě nenapadlo. Kež by měla konečně šťastný a svobodný život...

„Nejradši bych to teď všechno vrátil!“ vzdychl Lukáš. Jen Přemek si stále nedělal starosti. „Mám ze sebe dobrý pocit“, řekl, „trénovali jsme přece téměř celé dny.“ „Ale i tak jsme na to měli jen týden. Za tak krátkou dobu jsme se to nemohli naučit dokonale. A ještě k tomu máme za soupeře statné rytíře, kteří vyhráli mnoho bitev i turnajů!“

Turnaj pomalu začínal. Všichni už seděli na koních a diváci na tribuně nadšeně řvali, skoro jako při fotbale v televizi. Jezdci na koních se rozjeli proti svým soupe-

řům a souboj začal. My, holky, které jsme to sledovaly, jsme se potily nervozitou a sem tam si zakrývaly oči, abychom neviděly, jak naši kluci turnaj prohrávají. Občas se ze země zvedla oblaka prachu, jak na ni nějaký kůň či jezdec dopadl. „Berto, podívej!“ šťouchla do mě

Alice a já otevřela oči. Naši vyhráli! Nemohla jsem tomu uvěřit. Začala jsem objímat všechny holky a skákaly jsme do vzduchu nadšením.

Po turnaji se pořádala obrovská hostina na počest nás všech, protože se zjistilo, že i my, holky, patříme ke klukům, kteří zvítězili. „Neznámí udatní rytíři, ani netušíte, jak moc jste svým vítězstvím pozvedli slávu našeho města!“ pravil rychtář a slavnostně pozvedl číši vína. „Nechť tedy žijete a bojujete tak dlouho, jak vám to Bůh dovolí!“ dodal a po něm to zopakovali všichni přítomní. Chvilí jsem s nadšením pozorovala pravou středověkovou hostinu, ale pak mě

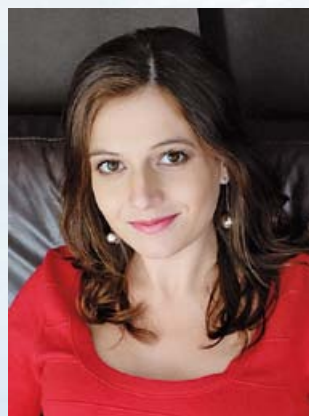

Ilustrace Miroslav Pařha, junior

to přestalo bavit a hlavně už jsem byla unavená. Vždyť muselo být po půlnoci a v tuhle dobu chodím spát jedině o Silvestru nebo na Štědrý den. Když jsem se však chtěla konečně zvednout a odejít, někteří muži se mi začali smát, prý jsem moc křehká. A tak jsem teď využila svého vysokého postavení, a jelikož už toho bylo dost, zakřičela jsem: „Vysmívat se urozeným dámám může být zaplacené životem!“ Nato jsem odkráčela do své komnaty v krčmě.

Magdaléna Pařhová, Trhový Štěpánov

Zázrak jménem modelína

Když bylo Jiříkovi 10 měsíců, nadšeně jsem manželovi ukazovala ježečka, kterého jsme spolu vymodelovali na kroužku. Byla to malá žlutá koule, ve které byly napíchané špagety a tři hřebíčky (rozuměj ko-

*Ing. Anna Jandošová;
foto z rodinného alba*

ření) jako oči a čumák. K tomuto velkolepému dílu jsem přidala i výklad, který jsme si jako neznalé matky taky vyslechly – modelína je pro děti velmi ale velmi důležitá již od útlého věku. Modelování totiž posiluje jemnou motoriku rukou, rozvíjí kreativitu, děti si trénují spolupráci oka a ruky, učí prostorové představivosti a koncentraci, rozvíjí analytické myšlení, podporuje vnímání souměrnosti a mnoho dalších důvodů, proč byste neměli otálet a ihned začít s dítětem modelovat. Ano, tolik toho dokáže obyčejná modelína. Pro prvotní seznámení jsme se spokojili s jedním aspektem a to posilování jemné motoriky rukou. Děti si vybraly jeden váleček mode-

líný (proč proboha zrovna žlutou?) a měli ji pořádně pomáchat v rukách, aby změkla a dala se dobře tvarovat. Jiřík si ji vzal do ruky, pak ji pustil a šel si pro hnědý váleček. Žlutou ještě rozdýchám, ale hnědého ježka modelovat nebudu. Ve finále by to totiž připomínalo něco úplně jiného než ježka. Dala jsem mu do ruky zpátky žlutý váleček a snažila se mu vysvětlit, jak má modelínu mačkat, aby si trénoval prstíky. Všechny děti už urputně mačkaly kus hmoty a já doufala, že to Jiřík odkouká. Ten se chvíli díval na děti, pak se nedůvěřivě podíval na žlutý váleček a pokusil se ho sníst. Vzdala jsem to, vyndala mu modelínu z pusy a mačkala jsem si ji sama. Pak jsem vy-modelovala ježka a Jiřík střídavě píchal špagety do ježka a do mé ruky. Po této zkušenosti jsem na modelínu nějaký čas zanevřela.

Jak Jiřík rostl, věděla jsem, že mu nesmím upírat úžasné účinky té zázračné hmoty. Jako nadšená matka prvorodička jsem si na netu vyhledala spoustu receptů na domácí modelínu. Variant bylo spoustu – někde se jen smíchaly suroviny, některé se pekly na pánvi, jiné vyžadovaly znalosti základů alchymie. Jelikož i komentáře k receptům byly naprosto rozdílné, rozhodla jsem se, že si všechny recepty vyzkouším a sama vyberu ten nejlepší. Všechny recepty jsem si vytiskla, sehnala potřebné suroviny a dala se do práce. První várku jsem smetla do koše, protože se odmítala spojit, druhou várku jsem za stálého míchání vylila do záchodu, třetí jsem týden drhla z pánve. Když jsem šla do obchodu Pepco pro novou pánev, hodila jsem do košíku i balení modelíny za dvacku. Modelína byla rozdělena do čtyř malých „plechovek“ každá s jinou barvou. Jelikož jsem si tu super hmotu nakonec tak „draho“ koupila, ačkoliv jsem měla doma všechny dostupné ingredience na modelínu doslova za pár korun, rozhodla jsem se s ní šetřit. Přece jenom mateřská není žádný velký „vývar“ a kam bychom přišli, kdybych každý týden kupovala novou. Načala jsem tedy jeden kelímek s tím, že až nám vyschne, otevřeme další kelímek. Hra s modelínou nevypadala o moc lépe než na kroužku. Nakonec naše modelování vypadalo tak, že Jiřík si poručil vymodelovat traktor, letadlo nebo kombajn. Já nebo Jirka jsme požadovaný model užmoulali a Jiřík s ním dle vybraného druhu dopravního prostředku buďto „jezdil po poli“

(po gauči) nebo „lítal“ po obývací. Pak model rozmáčkl rukou a řval, že se traktor zničil a chce další. Poté, co jsem se naučila z modelíny vytvarovat model Zetoru v měřítku 1:100, jsem začala modelínu uklízet na nejvyšší policičku v obývací, aby na ní Jiřík neviděl a nechtěl si s ní hrát.

Modelínu Jiřík znovu objevil na kroužku, kam jsem s ním chodila, aby nebyl úplný asociál, ale hlavně abych nemusela doma uklízet ten bordel, který se nadělal různým tvořením. Na kroužku děti dělaly různé „tácové montessori aktivity“ a Jiřík se jako první (a často jediný) vždy odebral do druhé místnosti bez koberce, kde se prováděly právě ony „bordelové“ aktivity (tzn. aktivity, při kterých se nadělá nepořádek, nemá to nic společného

s věkovou hranicí 18 let a až po desáté večer). A velmi oblíbenou se stala právě aktivita s modelínou. Ta se vysypala na prkénko, pak se rozválela válečkem a buď nakrájela nožkem (dřevěným), nebo rozkrájela rádýlkem na pizzu (opravdovým; potom nechápu ten dřevěný nožik, když rádélko tam dali ostré...). Takže Jiřík vždy zahlásil, že chce vařit pizzu a šli jsme válet. Když jsem viděla jeho nadšení a radost v těch dětských očích, v duchu jsem si vynadala, co jsem to za matku. Doma jsem mu vyndala kelímek modelíny, váleček, plastový nožik a podložku. Jiřík byl nadšený. Doma měl ovšem více možností. Naše každodenní hraní tedy vypadalo tak, že jsem dostala do ruky dinosaura, abych s ním mluvila a potom s ním žrala pizzu. Jiřík ji rozválel, nakrájel, dal na talířek a přinesl ji

dinosauři. Nevýhoda dinosaura byla ta, že měl otevírací tlamu. Takže nestačilo, že jí „jako“ žral. Jiřík mu ji vždy narval do tlamy a po skončení hry jsem ji půl hodiny vydlabávala párátkem. Později jsem zjistila, že je lepší nechat ji vyschnout a po týdnu z tlamy vyklepat. Nějakou dobu ho to bavilo, pak se ale rozhodl, že pizza se nejen válí a rozkrájí, ale musí se i upéct. Po každé hře mi tak kromě vysávání přibýlo i mytí pekáče a hlídání, jestli je trouba vypnutá. Ani tento level ale nestačil. V jedné chvíli mi vzal sítko na mouku, namačkal do něj modelínu a párkrát zmáčknul. Modelína se tak dostala do celého sítka včetně nožiků. Nádech, výdech, jsem zenová matka, nic mě nerozhází. Vzala jsem sítko a snažila se modelínu marně vydlabat. Se sítkem jsem se pomalu

*Úžasné účinky zázračné hmoty jménem modelína;
foto z rodinného alba*

loučila, když jsem uslyšela Jiříkovo „vrrrrrr“. To byl jeho oblíbený zvuk snad od narození. Dělal tak totiž motor-ka, auto, sekačka, bagr, traktor, vysavač, mixér, vrtačka... Otočila jsem se, abych zjistila, že v tento moment to byl mixér. Ano, pizza se musí i rozmixovat, takže Jiřík vmačkal modelínu mezi ostré nože mixéru a aby se to rozmixovalo pořádně, pro jistotu namačkal modelínu i z druhé strany, kde se mixér připojoval do elektřiny.

Když jsem mu sebrala mixér, vzal zbylý kus modelíny, který nestačil nikam namačkat a hodil mi ho do kafe, které jsem si právě položila na stůl. Přestala jsem být zenovou matkou, modelínu sbalila a hodila ji do koše. Jsem hrozná matka, která synovi odepřela úžasné účinky této zázračné hmoty. Budiž mi malou omluvou alespoň to, že modelínu válíme každý týden na kroužku.

Ing. Anna Jandošová

Wellington

Hovězí Wellington je jednou z největších gurmánských specialit. První zmínky o tomto receptu dokonce sahají až do 19. století! Údajně je tato pochoutka pojmenována podle velitele, známého jako vévoda z Wellingtonu, který porazil Napoleona u Waterloo.

Jeho přípravou ovšem proslul britský šéfkuchař Gordon Ramsay, který právě tímto receptem ověřoval kvalitu kuchařů ve slavné soutěži MasterChef. Dnes je Wellington považován za jeho specialitu a signaturní jídlo. Co pro jednou vyzkoušet jeho netradiční, ale stejně dobrou verzi?

Ing. Marie Benešová

Ingredience

Náplň z červené řepy:

- 2 polévkové lžíce olivového oleje
- ½ ks cibule
- 2 ks česneku
- 1 čajová lžička sušeného rozmarýnu
- 1 čajová lžička tymiánu (sušený)
- 75 g vlašských ořechů (opražený)
- 1 ks červené řepy (vařená)
- 240 g uzeného tofu
- 1 špetka mleté papriky uzené
- 1 polévková lžíce lahůdkového droždí
- ½ čajové lžičky soli
- 2 polévkové lžíce hladké mouky

Hubová náplň

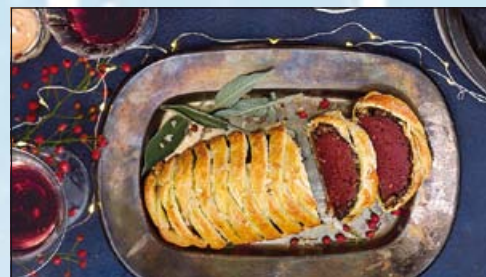
- 600 g žampionů
- 2 polévkové lžíce olivového oleje
- ½ ks cibule
- 2 ks česneku
- 2 polévkové lžíce čerstvého tymiánu
- ½ čajové lžičky soli
- 1 špetka pepře

Ostatní

- 1 plátek veganského listového těsta
- 1 polévková lžíce sójového mléka

Postup přípravy

- Připravíme si vnitřek z červené řepy. Na pánvi rozpálíme 2 lžíce olivového oleje. Přidáme najemno nakrájenou cibuli a smažíme na mírném ohni doměčka,

a dokud nezesklovatí (asi 7 minut). Přidáme nasekaný česnek, rozmarýn a tymián a smažíme ještě dvě minuty. Hotovou směs necháme vychladnout.

- Vlašské ořechy vložíme do kuchyňského robota a rozmixujeme najemno. Dáme si je stranou. Červenou řepu také rozmixujeme v robotu, ale na malé kousky. Přidáme scezené tofu, směs cibule a česneku, uzenou papriku, lahůdkové droždí a sůl. Mixujeme, dokud nezískáme kompaktní směs. Přendáme ji do misky, přisypeme mouku a mleté vlašské ořechy a pořádně promícháme.
- Plech vyložíme pečicím papírem. Z řepné směsi vytvarujeme válec dlouhý asi 16 cm. Pečeme v předem vyhřáté troubě na 180 °C asi 30 minut a potom necháme vychladnout.
- Mezitím si připravíme houbovou vrstvu. Žampiony očistíme a nakrájíme nadrobno. Na pánvi rozpálíme 2 lžíce olivového oleje. Přidáme najemno nakrájenou cibuli a smažíme na mírném ohni doměčka, dokud nezesklovatí (asi 7 minut). Přidáme nasekaný česnek a smažíme ještě dvě minuty. Potom přidáme žampiony, tymián, sůl a pepř. Smažíme asi 10 minut. Vzniklou směs přendáme do misky a necháme vychladnout.
- Veganské listové těsto rozvineme na pečicí papír, do prostřed nanese polovinu houbové směsi a položíme na ni připravený válec z červené řepy a potom další polovinu houbové směsi. Zbylé těsto, na kterém není směs, z pravé i levé strany nakrájíme horizontálně na tenké proužky, které následně střídavě z pravé a levé strany pokládáme přes válec z červené řepy pokrytý houbovou směsí. Konce vždy přimáčkeme.
- Vrchní část těsta potřeme sójovým mlékem, případně posypeme semínky či hrubozrnnou mořskou solí. Wellington přendáme na plech a pečeme v předem vyhřáté troubě na 200 °C alespoň 30 minut.

Narození dětí

10.12.2020 – Miriam Hejzlarová, Trhový Štěpánov

Miriam Hejzlarová se sourozenci Matoušem a Annou a s rodiči s Jakubem a Noemi Hejzlarovými; foto z rodinného alba

17.10.2021 – Max Moudrý, Dubějovice

Max Moudrý s rodiči Kristýnou a Kamilem Moudrými; foto z rodinného alba

19.11. 2021 – Václav Barek, Trhový Štěpánov

Václav Barek s bratrem Tomášem a s rodiči Hanou a Petrem Barakovými; foto z rodinného alba

03.11.2021 – Martin Donda, Trhový Štěpánov

Martin Donda s bratrem Richardem a s rodiči Terezou Bondyovou a Richardem Dondou; foto z rodinného alba

Životní jubilea:

- 07.02. – Maštalířová Dáša, Dalkovice – 88 let
- 11.02. – Hašková Šárka, Trhový Štěpánov – 50 let
- 14.02. – Kulíčková Eva, Trhový Štěpánov – 75 let
- 14.02. – Holakovský Antonín, Sedmpaný – 70 let
- 15.02. – Jankovská Jiřina, Dalkovice – 83 let
- 15.02. – Matoušů Marta, Trhový Štěpánov – 75 let
- 17.02. – Kornová Marie, Trhový Štěpánov – 83 let
- 22.02. – Vopálková Růžena, Trhový Štěpánov – 82 let
- 26.02. – Čermáková Jaroslava, Trhový Štěpánov – 82 let
- 26.02. – Kordina Karel, Trhový Štěpánov – 55 let
- 26.02. – Brož Zdeněk, Trhový Štěpánov – 50 let

27.02. – Kadeřábková Marie, Dubějovice – 88 let
 02.03. – Skalický František, Trhový Štěpánov – 86 let
 02.03. – Rulfová Zdeňka, Trhový Štěpánov – 85 let
 08.03. – Špírková Jaroslava, Trhový Štěpánov – 65 let
 08.03. – Janoušová Věra, Trhový Štěpánov – 55 let
 08.03. – Setnicková Dana, Trhový Štěpánov – 55 let
 09.03. – Boušková Marie, Trhový Štěpánov – 81 let
 10.03. – Kupsová Ludmila, Trhový Štěpánov – 65 let
 11.03. – Tomaides František, Trhový Štěpánov – 95 let
 11.03. – Vinš Jiří, Dubějovice – 70 let
 11.03. – Šimonová Ludmila, Střechov nad Sázavou – 65 let
 12.03. – Fantyšová Anna, Trhový Štěpánov – 82 let
 19.03. – Špičková Hana, Trhový Štěpánov – 75 let
 19.03. – Petrásek Josef, Trhový Štěpánov – 55 let
 21.03. – Votrubová Jiřina, Trhový Štěpánov – 81 let
 24.03. – Kratochvílová Milada, Trhový Štěpánov – 65 let
 27.03. – Kadlecová Marie, Trhový Štěpánov – 87 let
 27.03. – Klinkerová Božena, Trhový Štěpánov – 81 let
 28.03. – Šimonová Marie, Trhový Štěpánov – 88 let
 29.03. – Donda Richard, Dalkovice – 80 let
 29.03. – Krucký Otakar, Trhový Štěpánov – 65 let
 31.03. – Prokopová Věra, Trhový Štěpánov – 87 let

Jubilanti

Květuše Klímová

ze Střechova nad Sáz. oslavila 80. narozeniny 28. 4. 2021

Květuše Klímová ze Střechova nad Sázavou; foto archiv města

Navždy odešli:

30.11.2021 – Marta Kratochvílová,
Trhový Štěpánov – ve věku 85 let

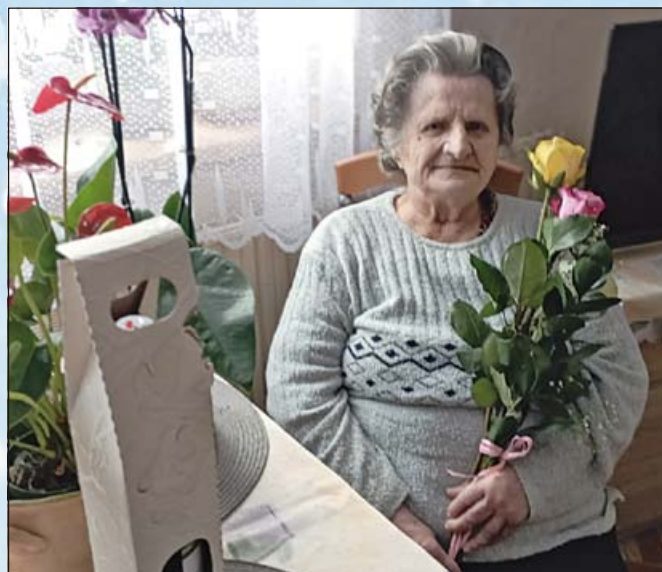
04.12.2021 – Miroslav Podešva,
Trhový Štěpánov – ve věku 74 let

07.12.2021 – Jaroslav Toman,
Dalkovice – ve věku 68 let

Jaroslava Holečková

ze Sedmpán oslavila 80. narozeniny 17. 12. 2021

Jaroslava Holečková ze Sedmpán; foto z rodinného alba

Vladimír Trpišovský

z Dubějovic oslavil 80. narozeniny 6. 1. 2022

Vladimír Trpišovský z Dubějovic; foto archiv města

Vzpomínka:

„Kdo byl milován,
nebude nikdy zapomenut.“

Dne 21. 2. 2022 jsme si připomněli první smutné výročí náhlého odchodu pana Miroslava Petráska z Dalkovic.

*Za vzpomínku děkuje
celá rodina.*

Miroslav Petrásek z Dalkovic;
foto z rodinného alba

Marie Veselá
z Trhového Štěpánova;
foto z rodinného alba

„Když umře maminka, sluníčko zajde, v srdci nám zůstane smutek a chlad, po širém světě, ach, sotva se najde, kdo by jak maminka měl nás tak rád.“

Dne 23. 1. jsme vzpomněli 25. smutného výročí, kdy nás bez slůvka rozloučení opustila paní Marie Veselá z Trhového Štěpánova.

**Za vzpomínku děkujeme.
Dera a syn s rodinou**

Vzpomínáme s vděčností, úctou a láskou na pana Jaroslava Lhotku, který odešel z kruhu rodiny a přátel 7. 2. 2016.

Kdo jste ho měli rádi, vzpomínejte s námi. Stále zůstává v našich srdcích. Nikdy nezapomeneme.

Manželka s dětmi a jejich rodinami a přáteli.

Jaroslav Lhotka
z Trhového Štěpánova;
foto z rodinného alba

Emanuel Pazour
z Trhového Štěpánova;
foto z rodinného alba

Děkujeme za cestu, kterou jsi s námi šel, za ruce, které nám tolik pomáhaly. Děkujeme za to, že jsi byl, za každý den, který jsi s námi žil.

Dne 15. 3. 2022 uplyne 30 let, co nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek, dědeček, pan Emanuel Pazour z Trhového Štěpánova.

**Stále vzpomíná manželka,
syn a dcera s rodinami**

Odešel jsi, když to nikdo nečekal, nikoho jsi se neptal. V našich srdcích však žiješ dál, jsi s námi každou chvíli. Navždy zůstaneš milován.

Dne 10. 3. 2022 to bude 5 let, co nás navždy opustil pan František Špička, Stále vzpomínáme.

**Manželka Hana, dcery Hana a Martina
s rodinami, sestra Anička**

Ptáme se zas a znovu, vždy, když přicházíme k vašemu hrobu. Proč vaše srdce musela přestat bít, vždyť měla ještě pro koho žít?

Libuše a Ladislav Brýlovi;
foto z rodinného alba

Dne 2. 12. uplynul jeden smutný rok, co nás opustila paní Libuše Brýlová z Dalkovic a 11. září tomu bude už 7 let, co odešel bez slůvka rozloučení pan Ladislav Brýl.

Za vzpomínku všem děkuje dcera s rodinou.

Dne 25. 1. 2022 uplynulo 14 let od smrti mého syna Petra Přenosila z Trhového Štěpánova. Vzpomínáme s láskou.

Otec a ostatní z rodiny.

Petr Přenosil
z Trhového Štěpánova;
foto z rodinného alba

Dne 27. 12. 2021 uplynuly 2 roky kdy nás náhle opustila Hana Přenosilová z Trhového Štěpánova. Kdo jste ji znal, věnujte jí tichou vzpomínku.

**Manžel, dcera, sestra
s rodinou a ostatní příbuzní**

Hana Přenosilová
z Trhového Štěpánova;
foto z rodinného alba

Dne 18. 3. 2022 uplyne 5 let od náhlého odchodu naší maminky Zdeny Veselkové z Dalkovic a 10. 3. 2022 to bude 8 let, co nás navždy opustila teta Míla Veselková. Kdo jste je znal a měl rád, vzpomeňte s námi.

Milan a Monika

Pasování dětí na čtenáře 2021

Jako každým rokem se v knihovně opět uskutečnilo pasování dětí z druhé třídy na čtenáře. Tato slavnost proběhla na podzim v doprovodu paní učitelky Kakosové. Děti ukázaly, jak se naučily krásně číst, a za odměnu

byly pasovány nečekaným rytířem, který právě projížděl kolem. Dále si odnesly průkaz čtenáře, pár drobností a milou vzpomínku na první návštěvu v knihovně jako čtenář.

Děti v městské knihovně předvedly, co vše se dosud ve škole naučily; foto Jana Boušková

Slavnostní pasování na rytíře Řádu čtenářů; foto Jana Boušková